

at de ikke faae nok, og fra de ikke beqvarterede, at de ere værre farne end de beqvarterede, og navnlig Klager fra de Byer, der have mistet Indqvarteringen. Naar det paaftaaes, at Horsens, som klagede over, at have mistet sin Indqvartering, nu har forvundet dette Tab, saa maa jeg henholde mig til dem, som have bemærket, at det vistnok ikke er en Følge af den tabte Indqvartering, men af andre Forhold, som have stillet sig fordeelagtigt for Horsens, der ligesom de andre Kjøbstæder i de senere Aar er gaaet frem, og samtidigt med, at den mistede Indqvarteringen, blev den nye Straffeanstaltsbygning der opført, som ogsaa har været til Fordeel, blandt andet ved at Indvaanerne have overladt adskillige af deres Grunde dertil, til vistnok i det Hele taget fordeelagtige Priser, at der blev opført en ny Skole, og der er gjort mere til Fordeel for Horsens, maaskee tildeels ogsaa med Hensyn til, at den har mistet Indqvarteringen. Med Hensyn til, hvad der er blevet ytret om Indqvarteringsfondet, kan jeg i det Væsentlige henholde mig til, hvad der af den ærede Ordfører er anført om, at Bestyrelsen af dette Indqvarteringsfond ikke koster Noget, uden et ikke betydeligt Honorar til Secretairen, som er den eneste lønede Person ved samme, og at der ikke er anvendt Noget af dets Midler til et andet Formaal, end det, det er bestemt til. Forresten har jeg havt Leilighed til i Viborg-Stænder 1840 at give en udførlig Forklaring over, hvorledes det forholder sig med Indqvarteringsfondet, og jeg kan gentage det Væsentlige deraf. Der blev i mange Aar ikke brugt Noget af Indqvarteringsfondet til Fordeel for de Byer, som vare bebyrdede ved Indqvartering, uagtet der indkom Ansøgninger derfra, og Grunden dertil var den, at den daværende Formand i Indqvarteringscommissionen, General Haffner, vilde, at man skulde accumulere alle Renter og øvrige Indtægter, indtil man kunde anvende dem til at bygge Caserner, hvormed han troede, at de vilde være bedre tjente. Jeg var i adskillige Aar Medlem af Indqvarteringscommissionen, dog ikke i 1818, og jeg trængte stadigt paa, at der skulde skee Noget til Fordeel for Byerne. Først i 1837 blev det bestemt, at de beqvarterede Kjøb-

stæder fik istedetfor $\frac{1}{4}$ af de Indqvarteringsudgifter, der oversteg deres Ansættelsessum, $\frac{1}{3}$, og i 1840 skete der betydeligt til Fordeel for dem. Smidlertid har det i mange Maader været fordeelagtigt for Byerne, at der blev forholdt saaledes, som jeg har anført; thi der blev vaaget med stor Omhyggelighed over at forøge dette Fond, og at det blev saa betydeligt, hidrører fra, at man den Tid, da de kongelige Obligationer stode saa lavt, bestandigt kjøbte Obligationer, og ved Renterne fik man stadigt Leilighed til at forøge Fondet. Altsaa, uagtet der kan være Spørgsmaal, om denne Fremgangsmaade var for Dieblicket den heldigste, saa har den dog havt meget gode Følger, og Sagen er behandlet med fuldkommen Redelighed og alene med Hensyn til det Almindelige og navnlig til selve de beqvarterede Byers Interessse. Der var ulige Meninger om, hvorledes man skulde hjælpe dem, enten ved at komme dem til Hjælp i Dieblicket, eller ved at samle en Sum, hvorved man i Fremtiden kunde hjælpe dem. Det er iøvrigt vist, at, naar den forelagte Lov vedtages, saa gives der et stiltiende Tilfagn om, at give de beqvarterede Byer en større Erstatning, uagtet det ikke udtrykkeligt indføres i Loven selv. Men det vil være et stort Spørgsmaal, om hvorvidt der deri skal gaaes. Med Hensyn til de reglementerede Udgifter, hvorfor der efter Forordningen af 15de Aug. 1816 skal gives Erstatning, er Tingene ikke vanskelige, hvis man tør antage, uden at træde de ubeqvarterede Byer for nær, at fuld Erstatning skal gives; men der vil opstaae mangfoldige Spørgsmaal med Hensyn til de øvrige Indqvarteringsforhold, som efter Forordningen 1816 skulde afgives uden alt Bederlag, men som fra 1840 er bleven vederlagt ved Hjælp af Indqvarteringsfondet, men blot efter Skøn. Disse Fordringer ville efterhaanden stige mere og mere, og det er allerede bemærket, hvorledes de ere stegne fra 10 til 14,000 Rbd., og de ville stige mere, naar de først have lovbegrundet Berettigelse til at faae flige Udgifter erstattede. Det erfares ogsaa nu, at Exerceerpladser gjøres til Gjenstand for Erstatning; forhen fik Byerne aldrig Godtgjørelse for Exerceerpladserne. De ere ikke blevne indbettede under de Poster, som i 1840 bleve erstattede; man anseer det for Noget, Byen engang